

3 M TOER 29 september/1 oktober 2023

Onze najaarstrip van 2023 speelde zich af in Zuid Limburg. Een streek die onmiddellijk geassocieerd wordt met Maastricht, Mergelland en Mijnstreek, de 3M's.

Vrijdag 29 september.

Omstreeks 11.00 uur kwamen we bij elkaar in Restaurant Momus op het Vrijthof in Maastricht. Daar konden alle gesprekken beginnen onder het genot van een kopje koffie. Tine heette de deelnemers welkom en vervolgens werd er een lunch geserveerd.

De rond de 19 deelnemers die de dag tevoren al in het hotel waren lieten zich met twee taxibusjes naar Maastricht vervoeren. Georganiseerd in een samenwerkingsverband tussen Titia, Frits en de receptionist van het hotel. Wim en Karin kozen voor de lijndienst die vlak voor het hotel stopte.

Het was prachtig weer en na de lunch waren de bankjes bij het Vrijthof een mooie plek om uit te buiken, alvorens de rondwandeling met gidsen te begon. In 4 groepen werden we rondgeleid door de binnenstad van Maastricht. We bezochten de grote boekhandel in de oude remonstrantse kerk. Die bood ook een goede schuilmogelijkheid tegen de regen. We bekeken de Stokstraat waar onze gids geboren en getogen was. De huizen daar zijn allemaal bedrijven en er boven woont niemand meer.

De wandeling eindigde aan de kade, waar een rondvaartboot op ons wachtte. Een best wel speciale boot die werd ingezet omdat de bedoelde gewone rondvaartboot onklaar was.

We voeren de Maas op en bij de splitsing naar het Zuid Willemskanaal. Daar kwamen we in de eerste sluis waarmee een waterniveaoverschil van 3 meter werd overbrugd. Deze sluis had automatische grote deuren, die konden dalen en stijgen. De volgende sluis had de bekende twee halve deuren die met een grote sleutel nog met de hand werden bediend.

Via een derde, weer automatisch bediende sluis kwamen we terug in de Maas.

De boot had een neerklapbaar dak waardoor we onder een aantal heel lage bruggen door konden. Gelukkig was het droog toen dat aan de orde was, want eerder tijdens de tocht was dat dak heel erg welkom wegens de regen. Beneden in de salon was het overigens voortdurend lekker droog.

Veel deelnemers gingen per stadsbus naar de parkeerplaatsen om carpoolend terug te keren naar het hotel. Anderen namen de lijnbus vanaf het station.

Daarna zochten we ons prachtig, midden in het Mergelland gelegen hotel op voor diner en overnachting. We verblijven in Best Western Hotel Slenaken in de gelijknamige plaats.

De avond in het hotel verliep zoals voorspeld was. Gezellig en met een goede maaltijd.

Zaterdag 30 september.

De volgende ochtend stond er een bus voor ons klaar.

Na het ontbijt stappen we in de bus voor een toer door het mooie Mergelland en steken we de grens over om een bezoek te brengen aan de stroopstokerij in Hambourg in de Belgische Voerstreek. Hier kunnen we zien hoe de boeren hun appels en peren op traditionele wijze verwerken tot stroop.

Na een inleiding door de eigenaar van het bedrijf mochten we de appelstroop proeven en konden daarna kijken waar de bereiding plaats vond in het garagegrote bedrijfje. Het vroeg enkele weken per jaar veel tijd, maar was eigenlijk vooral een hobby die van vader op zoon overgedragen was.

Hij benadrukte dat zijn product échte appelstroop is, in tegenstelling tot de bekende Rinse appelstroop, waarvan bieten de basis vormen.

De tasjes met potjes appelstroop werden tegen betaling van 10 euro gretig afgenomen en toen we in de bus zaten kreeg ieder nog een klein potje cadeau.

Vlak bij het 3 landenpunt in het Bokkenrijders restaurant was er een stop voor koffie met een echte vlaai. Die moest binnen een half uur naar binnen gewerkt worden, want we liepen een heel half uur achter.

We vervolgden de mergellandroute o.a. langs de hoogstgelegen kerk in Vijlen. Langs het kleine dorpje waar de pastoor tegen een fles whisky kinderen doopte, o.a. die van Bert en waar de chauffeur voor een zelfde fles whisky was getrouwd. We passeerden de grote Amerikaanse begraafplaats met de vele witte kruisen in Margraten en we vervolgden de route met veel bochtige weggetjes richting Maastricht.

In Maastricht werden we gewezen op het huis van Andre Rieu en het bureau van de tvserie Flikken Maastricht. We reden nog even langs de mergelgroeve van de ENCI cement industrie, die niet meer in gebruik is. Daarna kon te voet de klim beginnen naar Grand-Café Buitengoed Slavante met een schitterend uitzicht over het Maasdal. Voor de moeilijke lopers was er autovervoer naar boven beschikbaar. Daarboven werd een Mestreechs Teleurke geserveerd, een lunch met zoals in het menu staat: "diverse soorten brood, 2 soorten vlees en kaas, rauwkost salade, zoetwaren, koffie, thee of melk naar believen".

Niet ver van Maastricht ligt tegen de hellingen van het Jekerdal het oudste wijndomein van ons land, de Apostelhoeve. De bus haalde één van de bochtjes er naar toe niet en we konden aan de tweede training van de dag beginnen, opnieuw een te beklimmen heuvel. Maar het was het waard. En gelukkig was het prachtig wandelweer. We kregen een rondleiding en daarna kon er geproefd worden. Drie van de wijnen werden ons voorgezet, met een belegd sneetje brood tussendoor.

Op de terugweg werd een CD met het Absyrtus afgespeeld. Ter gelegenheid van 200 jaar Diergeneeskundig Onderwijs is in het Muziekcentrum van de omroep een opname gemaakt van het Absyrtus. Gezongen en gespeeld door veterinairen van alle leeftijden (Tine zong als oudste mee). De CD is verkrijgbaar bij de KNMvD.

Met de wandeling naar de Apostelhoeve en met het genoeglijke wijnproeven waren we wat achter geraakt op het schema. De bus reed voor bij het hotel om half acht, het afgesproken tijdstip voor het diner. Dus snel even naar de kamer, handen wassen en aan tafel.

Opnieuw was het diner heel goed en werd het weer een gezellige avond met aan het eind ook nog gezang. Natuurlijk het Absyrtus, maar ook het Twentse en het Limburgse volkslied. Tine deelde tussendoor enkele Absyrtus Cd's uit o.a. aan voorgaande organisatoren van

uitstapjes en aan ondergetekende, als vaste verslaggever. Uiteraard werden Bert en Lonnie speciaal bedankt voor de organisatie van deze 3 M toer.

Zondag 1 oktober.

Na ontbijt en uitchecken in ons hotel reden op eigen gelegenheid door het mooie Zuid Limburg naar Heerlen. Daar brachten we een bezoek aan de derde M van onze toer, het nieuwe Nederlandse Mijnmuseum. Het Limburgse mijnverleden werd hier tentoongesteld verdeeld over vier verdiepingen van een monumentaal warenhuis: zwarte verhalen, gouden tijden, grauwe kanten en kleurrijke perspectieven. Vanaf 1965 werden de mijnen gesloten en in 1974 sloot de laatste mijn.

Na het bezoek aan het museum was het een wandeling van enkele minuten naar het Schunck Glaspaleis, waar op de 5^e verdieping in brasserie Mij-Streek we met een afscheidslunch onze 3 M toer afsloten.

Hennie Hadderingh